

[Justitsministeren.]

forslag til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser som følge af ændringerne i den kommunale styrelseslov, idet ændringerne skyldes den kommunale styrelseslovs ophævelse af sondringen mellem købstæder og sognekommuner. Når man har foretrukket at fremsætte et særskilt lovforslag, for så vidt angår brandloven, skyldes det omfanget af ændringerne, men lovforslaget bør formentlig behandles sammen med indenrigsministerens forslag.

I en del af brandlovens bestemmelser foreslås sondringen mellem købstæder og sognekommuner erstattet af en sondring mellem kommuner med brandkommission og kommuner uden kommission. For de øvrige bestemmelsers vedkommende foreslås sondringen afskaffet, således at der kommer til at gælde ensartede regler i samtlige kommuner. I øvrigt indeholder forslaget en række mindre ændringer, der navnlig tilsigter at forenkle administrationen af loven.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Jeg har tillige den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov. (Narkotikakriminalitet).*

Efter den gældende lov om euforiserende stoffer straffes overtrædelser med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Forslaget går ud på i straffeloven at indføre en særlig bestemmelse med en strafferamme på fængsel indtil 6 år, som man skal kunne anvende på grov narkotikakriminalitet, specielt over for mere professionelle forhandlere. I Norge har man i år gennemført en tilsvarende bestemmelse, mens man i Sverige har forhøjet maksimum til fængsel i 4 år.

Man kan næppe sige, at det hidtidige strafmaksimum har været til hinder for en rimelig strafudmåling i de tilfælde, der indtil nu har været forelagt for domstolene. Den højeste straf, der er anvendt, er fængsel i 1 år og 6 måneder. Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne, har man imidlertid været på sporet af betydeligt alvorligere forhold, således at domstolene

når som helst kan blive stillet over for sager, hvor den gældende strafferamme må anses for at være ganske utilstrækkelig.

På denne baggrund har regeringen ment det nødvendigt hurtigt at søge gennemføre en skærpet kriminalisering af den grove narkotikakriminalitet. Forslagets hovedbestemmelse omfatter ulovlig overdragelse af euforiserende stoffer til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag eller under andre særlig skærpente omstændigheder. Til denne bestemmelse er knyttet en regel, hvorefter den strengere straffebestemmelse også skal omfatte forberedelseshandlinger, der foretages med henblik på en udbredelse af den karakter, der er omhandlet i hovedbestemmelsen.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget præciseret, at overtrædelser, der ikke falder ind under den nye bestemmelse i straffeloven, fortsat skal behandles på grundlag af straffebestemmelsen i lov om euforiserende stoffer, og at der ikke er tilsigtet nogen forhøjelse af det hidtil anvendte straffniveau i disse sager. Det er herved taget i betragtning, at man fra psykiatrisk side nærer afgørende behandlingsmæssige betænkeligheder ved en skærpet kriminalisering af misbrugere, der i et vist omfang har finansieret deres eget misbrug gennem handel med stofferne.

Der kan i denne forbindelse være grund til at fremhæve, at regeringen er fuldt opmærksom på, at en skærpet straf over for den mere professionelle narkotikakriminalitet ikke i sig selv vil kunne løse problemerne omkring et stigende misbrug af euforiserende stoffer blandt ungdommen. Men det er regeringens opfattelse, at en gennemførelse af forslaget vil betyde en støtte i det arbejde, der i øvrigt skal gøres for at bekæmpe udbredelsen af disse stoffer.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje tings velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov. (Pornografiske billeder m. v.).*

Forslaget går ud på at ophæve straffelovens § 234, nr. 2 og 3, der navnlig forbyder